

kommer i § 4 og ligeledes i § 13, hvor der i Slutningen tales om „Skoler, der skulle være berettigede til at indstille Elever til Styrmandsexamen“, og naar der saaledes kun kommer til at staae „Navigationskoler“ i Loven, saa maa der, som sagt, gives en Definition af, hvad der menes med „Navigationskoler“. Thi hvorledes skal Ministeriet kunne kontrollere og undersøge alle Navigationskoler i Landet? — Det næste Hovedspørgsmaal er Bestemmelsen om Meddommere. Der har hidtil ikke eksisteret Meddommere nogetsteds; der har vel været et Slags Bisiddere, men de have ikke havt Stemme ved Afgjørelsen. Som Lovforlaget foreligger fra Ministeriets Side, vil der i Kjøbenhavn, altsaa der hvor $\frac{2}{3}$ af Eleverne examineres, strax være at udnævne Meddommere, som ville have at deeltage i Bedømmelsen, og der vil der altsaa være 3 Dommere tilstede. Ved Udvalgets Forslag om, at der skal reise to Dommere ud, og at der af Communalbestyrelsen skal tilkaldes en tredje, kommer man derimod igjen ind paa noget Vagt. Der maa da i alt Fald gives faste Bestemmelser om, hvorledes der skal forholde, naar man kommer til et Sted, hvor Communalbestyrelsen ikke har udnævnt Noget, eller naar den, som er udnævnt, er bortreist eller syg. Da Examen saa ikke kan afholdes, maae de reisende Medlemmer altsaa tage bort igjen med uforrettet Sag, og deres Rejsendgifter ville falde paa Staten. Jeg veed ikke, om man har tænkt sig, at Communalbestyrelsen i saadanne Tilfælde skal mulcteres, eller hvorledes Sagen skal ordnes. Naar man beholder Slutningsbestemmelsen i Lovforlagets § 6 om, at Bedømmelsen, hvor ingen Meddommere ere udnævnte, skeer af Navigationsdirecteuren alene, er der derimod ingen Banskfelijkheid i saa Henseende. — Meningens af Forfkriften i Lovforlagets § 7 om, at Marineministeren bestemmer, hvor der skal afholdes Examen udenfor Kjøbenhavn, er kun den, at Marineministeren bestemmer, om der skal afholdes Examen ved alle de 7 berettigede Navigationskoler eller kun ved nogle af dem som Følge af det større eller mindre Elevantal. Man maa jo nemlig erindre, at der ofte kun er et ringe Antal Elever, og Spørgsmaalet er da, om

Statskassens Udgifter ville staae i noget forhold til den Nytte, der vindes ved en Examens Afholdelse paa Stedet eller med andre Ord, om man ikke i visse Tilfælde maa forlange, at Eleverne istedetfor, at Commissionsen reiser til dem, skulle reise til Commissionsen for at lade sig examinere. Bestemmelsen i Lovforlagets § 13 om, at Marineministeren bestemmer, hvilke Skoler der skulle være berettigede til at indstille Elever til Styrmandsexamen, tilfigter derimod noget ganske Andet. Der er Tale om en Bestemmelse, som tages eengang for alle, idet en Skole, der har faaet en saadan Ret, beholder den. Denne Bestemmelse tages derfor kun efter anstillet Undersøgelse, og der er altsaa Spørgsmaal om en Decisjon, som ogsaa kunde finde sin nærmere Bestemmelse gennem kongelig Anordning.

Det Endringsforslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 6 til § 8, gaaer ud paa, at Antallet af Charaktererne, der af mig er foreslaaet at skulle være 3, skal reduceres til 2. Jeg skal i den Anledning gjøre opmærksom paa, at det er efter Indstilling af Navigationsdirecteuren, at Tallet er sat til 3. Det er ham, der har den største Erfaring i saa Henseende, og han har fundet, at to Charakterer ikke give Spillerum nok for Bedømmelsen. Det er jo ogsaa, saavidt mig bekjendt, ved alle andre Examinere almindelig, at der gives tre Charakterer, een for dem, der bestaae udmærket godt, een for dem, der kun slæbe sig igjennem, og endelig een Middelcharakter. Vil man imidlertid følge Udvalget og kun have to Charakterer, saa maa jeg derhos bemærke, at de af det foreslaaede Betegnelser have den Mangel, at man ikke vil kunne see, om den, der faaer „godt“, virkelig har bestaaet godt eller netop har slæbt sig igjennem ved den afholdte Examen. — Afgjørelsen af Endringsforslaget under Nr. 7 til § 12 maa naturligvis afhænge af Endringsforslaget under Nr. 5 til § 6.

Saa vidt den ærede Ordfører meente, at naar Loven traadte i Kraft, vilde ogsaa de nye Examensfordringer strax efter kunne gjøres gjældende, maa jeg bemærke, at dette ikke har været Ministeriets Tanke. Jeg seer heller ikke,